Învățăturile lui Siluan

Lasă orice copilărie și dobândește-ți tărie a minții și a sufletului. Întărește războiul împotriva oricărei nebunii a patimilor, a Erosului, a răutății rele, a iubirii de glorie, a iubirii de discordie, a invidiei chinuitoare, a indignării, a mâniei, a setei, a lăcomiei. Păzește-ți cetatea cu arme și sulițe! Înarmează-te cu toți războinicii, adică cu cuvinte, cu conducători, adică cu sfaturi și cu mintea ta ca principiu călăuzitor.

Fiule, izgonește pe orice tâlhar de la porțile tale. Păzește-ți toate porțile cu torțe, adică cu cuvinte, și vei găsi o viață liniștită cu toate acestea. Dar cel care nu le va apăra va ajunge ca o cetate pustie care a fost cucerită. Toate fiarele sălbatice au călcat-o în picioare. Căci gândurile rele sunt fiare rele. Și cetatea ta se va umple de tâlhari și nu vei putea găsi pace pentru tine, ci vei găsi doar toate fiarele sălbatice. Cel disprețuit, care este un tiran, este stăpânul lor; conducând aceasta, el locuiește în mare murdărie. Întreaga cetate va pieri, adică sufletul tău.

Lasă toate acestea deoparte, suflete nenorocit! Bazează-te pe conducătorul și învățătorul tău. Mintea este conducătorul, iar Logosul este învățătorul: ei te vor conduce afară din distrugere și pericol.

Fiule, ascultă sfatul meu. Nu-ți arăta spatele dușmanilor tăi fugind, ci urmărește-i ca un om puternic. Nu te face o fiară, mânată de oameni, ci fii un om care mânează fiare rele, ca nu cumva să te învingă și să te calce în picioare ca pe un cadavru și să pieri prin răutatea lor. O, nenorocit de om! Ce vei face dacă vei cădea în mâinile lor? Ia seama să nu cazi în mâinile dușmanilor tăi. Încredințează-te acestei echipe de doi prieteni: Logosul și mintea - nimeni nu te va învinge. Dumnezeu să locuiască în cetăreața ta și Duhul Său să-ți păzească porțile! Mintea zeității să păzească zidurile. Sfântul Logos să devină torța minții tale, arzând lemnele, adică tot păcatul.

Dacă faci aceasta, fiule, îți vei învinge toți dușmanii și ei nu vor putea lupta împotriva ta, nu se vor putea ridica, nu vor putea păși pe calea ta. Căci dacă vei realiza aceasta, îi vei disprețui ca pe niște negatori ai adevărului. Îți vor vorbi, seducându-te și ispitindu-te, nu temându-se de tine, ci temându-se de cei care locuiesc în tine, adică de păzitorii zeității și ai învățăturii.

Fiule, ia ca temelie educația și învățătura. Nu fugi de educație și învățătură, ci dacă ești învățat, primește-le cu bucurie, iar dacă ești instruit, devino un făcător de bine în orice privință, atunci vei țese o cunună de educație pentru principiul tău călăuzitor. Îmbracă-te de învățătura imaculată ca de o haină. Devino nobil

ducând o viață bună. Dobândește severitatea bunei purtări. Judecă-te ca un judecător înțelept. Nu te îndepărta de învățătura mea și nu dobândi ignoranța, ca să nu-ți induci în eroare poporul. Nu fugi de cele divine și de învățătura care este în tine. Căci cel ce te învață te iubește foarte mult. Căci îți va da o severitate vrednică. Leapădă de la tine firea animalică care este în tine și nu păstra în tine un gând rău. Căci se cuvine să știi în ce fel te învăț. Dacă este bine să conduci pe puțini, după cum vezi, cu cât mai bine să conduci pe toți, conducând peste orice adunare și orice popor, și în toate privințele ești înălțat de Logosul divin, după ce ai devenit stăpânul fiecărei puteri ucigătoare de suflete. Fiule, vrea cineva să fie sclav? De ce te îngrijorezi atât de mult?

Fiule, nu te teme de nimeni, ci de Dumnezeu, care este preaînălțat. Leapădă de la tine uneltirile diavolului. Ia lumină pentru ochii tăi și lepădă întunericul. Trăiește în Hristos și vei găsi comori în ceruri. Nu te face un receptacul pentru multe lucruri care nu au niciun folos în ele și nu fi o conductă pentru ignoranța ta, care este oarbă.

Fiule, ascultă învățătura mea cea bună și folositoare și întrerupe somnul care te apasă. Fugi de uitare, care te umple de întuneric. Dacă n-ai avea puterea să faci vreo lucrare, nu ți-aș spune asta. Hristos a venit să-ți dea acest dar. De ce urmezi întunericul, când lumina îți este la îndemână? De ce bei apă rea, când ai apă bună? Sofia te cheamă, iar tu țintești spre nebunie. Nu faci de bunăvoie aceasta, ci firea animalică care este în tine face aceasta. Înțelepciunea te cheamă în bunătatea ei, zicându-ți: „Veniți la mine, toți cei nebuni, și veți primi în dar priceperea bună și scumpă. Îți dau haina marelui preot, țesută din toată înțelepciunea”.

Ce este o moarte rea decât ignoranța? Ce este un întuneric rău decât uitarea cunoașterii? Aruncă-ți grija numai asupra lui Dumnezeu. Nu te face iubitor de aur și argint, care nu conțin niciun folos în sine, ci îmbracă-te în înțelepciune ca într-o haină și pune-ți cunoștința peste tine ca într-o coroană și șezi pe tronul înțelegerii, căci sunt ale tale și le vei primi înapoi de sus. Căci omul nebun se îmbracă în nebunie ca într-o haină și se îmbracă în rușine ca în haine de doliu și se încoronează cu ignoranță și șezi pe tronul neînțelegerii. Căci, fiind nebun, el însuși se înșală. Căci este călăuzit de ignoranță și merge pe cărările dorinței, ale tuturor patimilor. A înotat în dorințele vieții și a ajuns la fund. Și crede că obține beneficii făcând tot ceea ce nu conține niciun folos în sine. Nefericitul care trece prin toate acestea va muri, pentru că nu are minte să-l călăuzească. Dar el este ca o corabie pe care vântul o aruncă dintr-o parte în alta și ca un cal care s-a desprins și n-are conducător. Căci avea nevoie de un șofer, adică de o rațiune. Căci nefericitul om s-a rătăcit pentru că nu a vrut sfaturi. Aceste trei lucruri rele l-au aruncat dintr-o parte în alta. A dobândit moartea ca tată, și ignoranța ca

mamă și a dobândit sfaturi rele ca prieteni și frați. Ți-am spus toate acestea ca să plângi și tu, nebunule.

De acum înainte, fiule, întoarce-te către dumnezeirea ta. Acești prieteni răi, acești înșelători, alungă-i de la tine. Ia-L pe Hristos Cel Milostiv ca pe un bun învățător. Leapădă de la tine moartea, care ți-a devenit tată. Căci moartea nu există și nu va exista la sfârșit. Dar când îl lepădești de la tine pe Dumnezeu, pe sfântul părinte, pe adevărata viață, pe izvorul vieții, atunci din această cauză ai primit moartea ca tată și neștiința ca mamă. Te-au lipsit de adevărata cunoaștere.

Fiul meu, întoarce-te la primul tău tată, Dumnezeu, și la înțelepciunea mamei tale, din care ai ieșit de la început, ca să poți lupta împotriva tuturor vrăjmașilor tăi, a puterilor vrăjmașului. Ascultă, fiul meu, sfatul meu. Nu te aroga la niciun sfat bun, ci ia partea divinității rațiunii. Păzește sfintele porunci ale lui Iisus Hristos și vei fi împărat peste tot locul pământului și vei fi cinstit de îngeri și arhangheli. Îi vei găsi ca prieteni și slujitori. Îți vei găsi un loc în ceruri. Divinul care este în tine, nu-l întrista și nu-l tulbura, ci când îl prețuiești, roagă-l ca să rămâi curat și să devii cumpătat în sufletul și trupul tău, vei deveni tron al înțelepciunii și stăpân de casă cu Dumnezeu. El îți va da o mare lumină prin ea.

Dar mai întâi de toate, cunoaște-ți nașterea. Cunoaște-te pe tine însuți, ce ești, din ce esență ești, sau din ce fel, sau din ce semințe. Să știi că ai venit din trei feluri: din pământ, din cel format și din cel creat. Trupul a venit din pământ, din esența pământească, iar cel format a venit de dragul sufletului din gândul divin. Creatul este mintea, care a venit la ființă după chipul lui Dumnezeu. Mintea divină își are esența din divin. Iar sufletul este ceea ce a format în propriile inimi. Căci cred că este soția celui care a venit la ființă după chip. Iar trupul, care a venit din pământ, esența sa este materia. Dacă te amesteci, vei avea trei părți, deoarece ai căzut din virtute în inferioritate.

Trăiește conform minții. Nu te gândi la lucruri carnale. Dobândește-ți putere, căci mintea este putere. Dacă te-ai îndepărtat de ea, ai devenit bisexual. Dar esența minții, adică gândirea, dacă ai lepădat-o de tine însuți, ai tăiat partea masculină și te-ai întors spre cea feminină. Ai devenit sufletesc, căci ai acceptat esența formei. Dacă ai lepădat chiar și puțin din aceasta, astfel încât să nu fi dobândit pentru tine nicio parte umană, ci ai luat pentru tine gândul și asemănarea unei fiare, ai devenit carnal, căci ai acceptat o natură animalică. Căci este greu să găsești o persoană sufletească, cu atât mai greu este să-L găsești pe Domnul.

Am spus că Dumnezeu este spiritual. Omul a primit forma esenței lui Dumnezeu. Sufletul divin are legătură parțială cu el; pe de altă parte, sufletul are legătură

parțială cu trupul. Sufletul nechibzuit se clatină de obicei dintr-o parte în alta, […] și acesta îl consideră a fi adevărul.

Este mai bine pentru tine, omule, să te întorci către om decât către natura animalică, adică cea carnală. Vei lua asemănarea părții spre care te întorci. Îți voi spune și eu ceva. Din nou, de ce te vei strădui? Ți-ai dorit să devii o bestie când te-ai aflat în această natură. Mai degrabă, comunică cu adevărata natură a vieții. Brutalitatea te va îndruma către natura pământească, iar natura inteligentă te va îndruma către forme inteligente. Întoarce-te către natura inteligentă și leapădă de la tine natura născută în pământ. O, suflet încăpățânat, trezește-te și leapădă-ți intoxicația, care este acțiunea ignoranței. Dacă perseverezi și trăiești în trup, vei trăi în grosolănie. Când ai intrat în nașterea trupească, te-ai născut. Te-ai aflat în camera nupțială și ai fost iluminat de minte.

Fiule, nu înota în nicio apă și nu te lăsa pângărit de cunoștințe străine. Nu știi că planurile vrăjmașului nu sunt mici și că mijloacele magice pe care le are sunt variate. Chiar și omul deștept […] l-au lipsit de înțelepciunea șarpelui. Căci se cuvine să fii de acord cu înțelepciunea acestor doi: cu înțelepciunea șarpelui și cu inocența porumbelului, ca nu cumva să vină la tine sub pretextul unui lingușitor, ca un prieten adevărat, spunând: „Te sfătuiesc ce este bine”. Dar nu i-ai recunoscut viclenia când l-ai primit la tine ca un prieten adevărat. Căci el aruncă gânduri rele în inima ta ca fiind bune - și ipocrizie sub pretextul înțelepciunii de nezdruncinat, și lăcomie sub pretextul frugalității mântuitoare, și vanitate sub pretextul a ceea ce este frumos, și lăudăroșie, și aroganță sub pretextul unei mari severități și impietate ca o mare evlavie. Căci cel ce spune: „Am mulți dumnezei” este ateu și aruncă cunoștințe false în inima ta sub formă de discursuri secrete. Cine poate înțelege gândurile și feluritele lui viclenii? El, care este o minte mare pentru cei care doresc să-l accepte ca rege al lor.

Fiule, cum poți înțelege gândurile lui sau intenția lui ucigătoare de suflet? Căci multe sunt uneltirile și uneltirile răutății lui. Și gândește-te la porțile lui, adică cum va intra în sufletul tău și în ce haină va intra în tine. Ia-L pe Hristos, care te poate izbăvi, care a luat asupra Sa uneltirile acesteia, ca să-l zdrobească în înșelăciunea sa. Căci El este împăratul pe care îl ai, nebiruit pentru totdeauna: nimeni nu poate lupta împotriva lui sau să-i spună un cuvânt. El este împăratul și tatăl tău. Căci nu este nimeni egal cu El. Învățătorul divin este în tine neîncetat. El este mijlocitorul, se grăbește să-ți ajute din cauza binelui care este în tine.

Nu păstra în judecata ta un cuvânt rău, căci orice om rău își face rău inimii sale. Căci omul nebun merge spre propria-i pieire, dar omul înțelept își cunoaște calea. Omul nebun nu se ferește să spună secrete, omul înțelept nu aruncă orice cuvânt, ci devine contemplator la ceea ce aude. Nu arunca orice cuvânt în prezența celor pe care nu-i cunoști. Ai mulți prieteni, dar nu sfetnici. Întoarce-ți

mai întâi sfetnicul. Căci pe oricine lingușește nu-l onora. Vorba lui este dulce ca mierea, dar inima lui este plină de spânzurătoare. Căci atunci când crede că a devenit un prieten de încredere, atunci se va întoarce în mod fals la tine și te va arunca în țărână. Nu te încrede în nimeni ca prieten. Căci toată lumea aceasta a venit în viață cu viclenie și fiecare om se îngrijorează în zadar. Toate lucrurile lumii sunt inutile, dar există în zadar. Nu este nimeni, nici măcar frate: fiecare își caută propriul folos.

Fiul meu, nu lua pe orice om drept prieten. Și dacă ai dobândit unul, nu te încrede în el. Încrede-te doar în Dumnezeu ca Tată și ca prieten. Căci fiecare om umblă în minciună. Tot pământul este plin de suferință și tristețe: nu este niciun folos în ele. Dacă vrei să-ți trăiești viața în pace, nu te asocia cu nimeni. Chiar dacă te asociezi cu ei, fii ca și cum nu te-ai asocia. Fii plăcut lui Dumnezeu și nu vei avea nevoie de nimeni.

Trăiți cu Hristos și El vă va mântui. Căci El este adevărata lumină și soarele vieții. Căci, precum soarele pare să lumineze ochii trupului, așa Hristos luminează orice minte și inimă. Căci cel bolnav cu trupul este o moarte rea, cu atât mai mult cel cu mintea oarbă este supus morții! Căci, precum orice orb nu-L poate vedea, tot așa cel ce nu are o minte sănătoasă este lipsit de plăcerea de a dobândi pentru sine lumina lui Hristos, adică rațiunea.

Căci tot ce este manifest este o imagine a secretului. Căci, precum focul care arde într-un anumit loc nu se mărginește la acel loc, așa este și soarele pe cer: toate razele lui ajung în locurile care sunt pe pământ. Așadar, Hristos are o singură esență, dar luminează fiecare loc. În același fel, El vorbește despre mintea noastră ca despre o lampă care arde și luminează un loc: fiind într-o parte a sufletului, ea luminează toate părțile sale.

Acum voi vorbi despre ceva mai sublim decât acesta. Mintea este în esență într-un loc, adică în corp, iar în raport cu gândirea mintea nu are loc. Căci cum poate fi într-un anumit loc, când contemplă fiecare loc? Dar putem spune ceva mai sublim decât acesta. Căci nu gândi în inima ta că Dumnezeu locuiește într-un loc. Dacă îl pui pe Domnul tuturor într-un loc, atunci trebuie să spui că acest loc este mai sublim decât cel care locuiește în acel loc. Căci ceea ce conține este mai mare decât ceea ce este conținut în el. Căci nu există niciun loc care să poată fi numit incorporeal. Căci nu este corect să spunem că Dumnezeu este un corp. Căci consecința ar fi că noi dăm acestui corp creștere și descreștere. Și cel care suferă aceste lucruri nu poate rămâne nepieritor.

Nu este greu să-L cunoști pe creatorul fiecărei creații, dar este imposibil să-I înțelegi chipul. Căci este greu nu numai pentru oameni să-L înțeleagă pe Dumnezeu, ci și pentru orice natură divină: îngeri și arhangheli. Este necesar să-

L cunoști pe Dumnezeu așa cum este El. Este imposibil să-L cunoști pe Dumnezeu în vreun fel decât prin Hristos, Cel ce are chipul Tatălui. Căci acest chip arată o adevărată asemănare în raport cu Cel ce arată […]. Regele nu este de obicei cunoscut fără chip.

Gândește-te la Dumnezeu ca fiind în orice loc și totuși în niciun loc. Prin puterea Sa, El este în orice loc, dar prin divinitatea Sa nu este într-un loc anume. Căci numai așa îl poate cunoaște cineva cât de cât pe Dumnezeu. Prin puterea Sa, El umple orice loc, dar prin măreția divinității Sale nimic nu-L conține. Totul este în Dumnezeu, dar Dumnezeu nu este conținut în nimic.

Ce înseamnă să-L cunoști pe Dumnezeu? Tot ce este în adevăr este Dumnezeu. Dar este imposibil să privești la Hristos, așa cum este imposibil să privești soarele. Dumnezeu vede pe toată lumea, dar nimeni nu se uită la El. Dar Hristos ia și dăruiește fără invidie. El este lumina Tatălui, care dă lumină fără invidie. Astfel, luminează fiecare loc. Și totul este Hristos, care a moștenit totul de la Cel Fiind. Căci Hristos este totul, altfel spus, nestricăciune. Căci dacă te gândești la păcat, acesta nu este realitate. Căci Hristos este înțelegerea nestricăciunii și lumina care strălucește fără a fi pătată. Căci soarele strălucește în orice loc necurat și nu este pângărit. Așadar, Hristos, chiar dacă este în lipsă, totuși este fără lipsă; chiar dacă s-a născut, este nenăscut. Așadar, Hristos, chiar dacă este de înțeles, atunci în esența Sa este de neînțeles. Hristos este totul. Cine nu are totul, nu-L poate cunoaște pe Hristos.

Fiule, nu îndrăzni să rostești cuvinte despre El; nu-L limita pe Dumnezeu la toate imaginile mentale. Căci cel ce judecă nu poate fi judecat de cel ce judecă. Este bine să întrebi și să înveți cine este Dumnezeu. Logosul și mintea sunt nume masculine. Cine vrea să știe despre acestea să caute cu calm și cu respect. Căci nu este mic pericol în a vorbi despre aceste lucruri, știind că vei fi judecat pentru tot ce spui. Înțelege aceasta, că cel ce este în întuneric nu va putea vedea nimic dacă nu ia lumină pentru ochi. Încearcă-te dacă ai cu adevărat lumină, ca, întrebând despre aceasta, să înțelegi cum să scapi de ea, adică de întuneric. Căci mulți caută în întuneric și, dorind să știe, bâjbâie, fiindcă nu este lumină pentru ei.

Fiule, nu lăsa mintea ta să privească în jos, ci mai degrabă în sus cu lumina. Căci lumina va veni întotdeauna de sus. Chiar dacă mintea este pe pământ, să se străduiască să-i urmeze pe cei de sus. Luminează-ți mintea cu lumina cerului, ca să poți merge la lumina cerului. Nu te obosi să bați la ușa minții și nu înceta să umbli pe calea lui Hristos. Umblă pe ea ca să te odihnești de chinurile tale. Dacă umbli pe orice altă cale, calea pe care o vei lua nu este de niciun folos. Chiar și cei ce umblă pe calea cea largă vor sfârși în ceea ce nu coboară la pierzarea murdăriei. Căci iadul este întins înaintea sufletului și locul pierzării este

larg. Ia-L pe Hristos la tine, calea cea strâmtă. Căci El suferă și poartă pedeapsa păcatului său.

O, suflet încăpățânat, în ce ignoranță ești! Căci cine este călăuza ta în întuneric? Câte forme a luat Hristos pentru tine! Deși Dumnezeu, El a fost printre oameni ca om. El a coborât în lumea de dincolo și i-a eliberat pe copiii morții. Ei erau în chinurile nașterii, așa cum spune Scriptura lui Dumnezeu. Și a pecetluit inima în ea (adică lumea de dincolo). Și a rupt cu totul bolțile ei puternice. Și când toate puterile L-au văzut, au fugit, pentru ca El să te poată scoate pe tine, ticălosule, din abis și să moară pentru tine ca jertfă pentru păcatul tău.

El te-a salvat din mâna puternică a iadului.

Dar îi oferi cu greu alegerea ta, pășind spre el, astfel încât să te accepte cu bucurie. Iar libera alegere, adică smerenia inimii, este darul lui Hristos. O inimă pocăită este o jertfă vrednică de acceptare. Dacă te smerești, vei fi foarte înălțat, iar dacă te înalți, vei fi umilit.

Fiule, păzește-te de rău și de duhul răului, nu-l lăsa să te arunce în abis. Căci este nebun și crud. Este înfricoșător și aruncă pe toți în groapa murdăriei. Este un lucru mare și bun să nu iubești răutatea și nici să nu-ți amintești de ea cu jale: căci a o aminti este moarte. Și pentru orice om, a cădea în moarte este lipsit de folos. Căci sufletul care a căzut în moarte este lipsit de rațiune. Căci este mai bine să nu trăiești deloc decât să dobândești viața unei fiare. Ia seama să nu fii ars în focul răutății. Căci mulți sunt aruncați în foc și sunt robii lui. Cei pe care nu-i cunoști sunt vrăjmașii tăi.

Fiule, leapădă haina răutății și îmbracă-te cu haine curate și strălucitoare, ca să fii frumos în ele. Și când vei avea aceste haine, ai grijă de ele. Eliberează-te de toate lanțurile, ca să poți dobândi libertatea. Dacă lepădești pofta, ale cărei viclenii sunt multe, vei fi eliberat de păcatele plăcerii.

Ascultă, suflete, sfaturile mele și nu te face o bârlog de vulpi și șerpi, nici o peșteră de dragoni și vipere, nici un locuință de lei, nici un refugiu pentru vasilisc. Dacă se întâmplă aceasta, suflete, ce vei face? Căci acestea sunt puterile vrăjmașului. Tot ce este mort va intra în tine prin ele: căci hrana lor este orice hoit și orice necurăție. Căci cât timp sunt ele în tine, ce lucru viu va intra în tine? Îngerii vii te vor urî! Ai fost un templu și ți-ai făcut un mormânt. Încetează să fii un mormânt și devino un templu, pentru ca dreptatea și dumnezeirea să locuiască în tine! Lumina care este în tine, aprinde-o și nu o stinge! Căci nimeni nu aprinde o lampă pentru fiarele sălbatice și puii lor. Pe morții care au murit, învie-i. Căci au trăit și au murit pentru tine. Dă-le viață și vor trăi din nou. Căci pomul vieții este Hristos. El este înțelepciunea. Căci El este înțelepciunea. El este și Logosul. El

este viața, puterea și ușa. El este lumina, mesagerul și bunul păstor. Încredințează-te Celui care a devenit totul pentru tine. Bate în tine însuți ca la o ușă și umblă în tine însuți ca pe un drum drept. Căci dacă mergi pe drum, nu te poți rătăci. Și dacă bați cu ea (adică cu înțelepciune), vei bate la comori ascunse. Căci dacă el este înțelepciune, îl înțelepește pe nebun. Ea este o împărăție sfântă și o haină strălucitoare. Căci ea este mult aur, care îți dă mare cinste. Pentru tine, înțelepciunea lui Dumnezeu s-a făcut o imagine a nebuniei, ca să te înalțe pe tine, nebunul, și să te înțelepțească. Și viața a murit pentru tine când era neputincios, pentru ca prin moartea sa să-ți dea ție, care ai murit, viață. Încredințează-te Logosului - și îndepărtează bestialitatea din tine. Căci fiara arată ceea ce nu are rațiune. La urma urmei, mulți oameni cred că au inteligență, dar dacă te uiți cu atenție la ei, vorbirea lor se dovedește a fi bestialitate.

Dăruiește-ți bucurie din adevărata viță a lui Hristos. Mulțumește-te cu vinul adevărat, din care nu este nici beție, nici rătăcire: căci în el este sfârșitul beției, întrucât are puterea să bucure sufletul și mintea în Duhul lui Dumnezeu. Dar mai întâi disciplinează-ți gândurile înainte de a bea din el. Nu te străpunge cu sabia păcatului. Nu te arde, ticălosule, în focul plăcerii. Nu te da ca un prizonier barbarilor, nici fiarelor sălbatice care vor să te calce în picioare. Căci sunt ca niște lei care răcnesc tare. Nu fi un om mort, ca să nu te calce în picioare. Fii un om! Puterea ta este în gândurile tale și prin acestea le vei birui.

Dar un om care nu face nimic nu este vrednic să fie numit înțelept. Un om înțelept este cel care se teme de Dumnezeu. Și cel care se teme de Dumnezeu nu face nicio nebunie. Dar cel care se păzește de a comite nebunie își păzește principiul călăuzitor. Deși este un om care locuiește pe pământ, se aseamănă cu Dumnezeu. Și cel care se aseamănă cu Dumnezeu nu va face nimic nevrednic de Dumnezeu, după spusele lui Pavel, care a devenit asemenea lui Hristos. Căci cine se închină lui Dumnezeu, nevrând să facă ce-l place lui Dumnezeu? Căci închinarea lui Dumnezeu este cea care vine din inimă, iar închinarea lui Dumnezeu din inimă este proprietatea oricărui suflet care este aproape de Dumnezeu. Dar sufletul care este o rudă cu Dumnezeu este păstrat curat. Și sufletul care s-a îmbrăcat cu Hristos este curat și nu poate păcătui. Dar în locul unde este Hristos, acolo păcatul nu lucrează. Lasă-L pe Hristos singur să intre în lumea ta și lasă-L să dezrădăcineze toate puterile care au venit asupra ta. Lasă-L să intre în templul care este în tine, ca să izgonească pe toți negustorii. Lasă-l să stea în templul care este în tine, iar tu vei deveni pentru el preot și levit, intrând în curățire. Binecuvântat ești tu, suflete, dacă găsești aceasta în templul tău. Binecuvântat ești tu și mai mult dacă-l slujești. Dar pe oricine pângărește templul lui Dumnezeu, Dumnezeu îl va nimici. Căci tu, omule, ești neputincios dacă-l scoți din templul tău. Căci atunci când vrăjmașii nu-L văd pe Hristos în tine, atunci vor intra în tine înarmați ca să te zdrobească.

O, fiule, ți-am poruncit de multe ori cu privire la aceste lucruri, să-ți păzești sufletul neîncetat. Nu tu îl vei lepăda de tine, ci El (adică Hristos) te va lepăda. Căci tu, dacă fugi de el, te vei afla în mare păcat. Și iarăși, dacă te ascunzi de el, vei deveni pradă dușmanilor tăi. Căci toți cei slabi fug de stăpânul lor, iar cei slabi în virtute și înțelepciune fug de Hristos. Căci fiecare om, dacă este singur, cade în ghearele fiarelor sălbatice.

Cunoaște cine este Hristos și ia-L ca prieten al tău, căci este un prieten adevărat. El este și Dumnezeu și învățător. Fiind Dumnezeu, S-a făcut om pentru tine. El este Cel care a rupt barele de fier ale iadului și porțile de aramă. El este Cel care a răsturnat pe toți tiranii aroganți, care a lepădat lanțurile cu care era legat. I-a scos pe săraci din abis și pe cei suferinzi din iad. El este Cel care a smerit puterile arogante, care a rușinat aroganța prin smerenie, care i-a doborât pe cei puternici și pe cei lăudăroși prin slăbiciune, care în disprețul său a disprețuit ceea ce este considerat glorie, pentru a înălța mai ales smerenia pentru Dumnezeu. El este Cel care a luat chip de om, iar Logosul divin este Dumnezeu. El este Cel care a răbdat întotdeauna omul și a vrut să nască smerenie în cel arogant. El care a înălțat omul ca Dumnezeu, nu ca să-L coboare pe Dumnezeu la om, ci ca să-l facă pe om asemenea lui Dumnezeu. O, mare bunătate a lui Dumnezeu! O, Hristoase, Împăratul care ai descoperit oamenilor marea dumnezeire! Împăratul tuturor virtuților și Împăratul vieții! Regele veacurilor și Domnul cerurilor! Ascultă cuvintele mele și iartă-mă!

Din nou a arătat o mare râvnă pentru Dumnezeire. Unde este înțeleptul sau cel care poate înțelege, sau omul a cărui căutare este lungă pentru că știe înțelepciunea? Să vorbească despre înțelepciune. Să arate o mare mândrie. Căci fiecare om a devenit nebun și a vorbit din cunoștința sa. Căci el (adică Hristos) a respins sfaturile celor vicleni și i-a întrecut pe înțelepți în priceperea lor. Căci cine poate descoperi sfatul Celui Atotputernic sau vorbi despre Dumnezeire sau să-l exprime corect? Dacă nici măcar nu am putea înțelege sfaturile prietenilor noștri, cine poate înțelege Dumnezeirea sau zeitățile din cer? Dacă găsim cu greu ce este pe pământ, cine va căuta ce este în cer? O mare putere și o mare slavă s-au arătat lumii, iar viața cerului dorește să înnoiască totul, să lepede tot ce este slab și toată îmbrăcămintea neagră, pentru ca fiecare să apară în haine cerești, strălucind, pentru a arăta porunca Tatălui și pentru a-i încununa pe cei ce doresc să se lupte cu râvnă, Hristos fiind organizatorul competiției, cel care i-a încununat pe toți, învățând pe toți să se lupte. Cel ce s-a străduit și a fost primul care a primit coroana, a devenit conducător și s-a arătat, dând lumină tuturor. Toate lucrurile s-au înnoit prin Duhul Sfânt și prin minte.

Doamne Atotputernic, câtă slavă Îți voi da! Căci nimeni n-a putut să-L slăvească pe Dumnezeu așa cum se cuvine. Tu, care ți-ai slăvit Cuvântul ca să mântuiești pe fiecare, o, Dumnezeule milostiv! Cel ce a ieșit din gura ta și s-a ridicat din

inima ta este Întâiul Născut, Înțelepciunea, Prototipul, Prima Lumină. Căci el este lumina din puterea lui Dumnezeu. Și el este revărsarea slavei pure a Celui Atotputernic și el este reflectarea clară a lucrării lui Dumnezeu și chipul bunătății Sale. Căci el este lumina luminii veșnice, el este vederea care privește spre Tatăl nevăzut, slujind și creând neîncetat după voia Tatălui. El este singurul care a fost zămislit din bunăvoința Tatălui. Căci el este Cuvântul neînțeles, și înțelepciunea, și viața. El dă viață și hrănește toate lucrurile vii și puterile. Așa cum sufletul dă viață tuturor mădularelor, așa El domnește peste toate lucrurile cu putere și le dă viață. Căci el este începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor. El veghează asupra tuturor lucrurilor și le cuprinde în sine. El are grijă de toți și se bucură și se întristează în același timp. Pe de o parte, se întristează pentru cei care au moștenit locul pedepsei, iar pe de altă parte, are grijă de toți cei pe care îi conduce cu greu la învățătură. Se bucură pentru toți cei care sunt în curăție.

Ia seama, de asemenea, să nu cazi în mâinile tâlharilor și să nu-ți lași ochii să doarmă, să nu-ți doarmă pleoapele, ca să scapi ca un cerb din laț și ca o pasăre din laț. Luptă în marea luptă cât durează lupta, căci toate puterile privesc la tine: nu numai puterile sfinte, ci și toate puterile vrăjmașului. Vai de tine dacă te vor birui dintre toți cei ce se uită la tine. Dacă te vei lupta în luptă și vei birui puterile care au luptat împotriva ta, vei aduce o mare bucurie fiecărui sfânt și o mare întristare vrăjmașilor tăi. Stăpânul tău al luptei te ajută în toate, dorind să câștigi.

Ascultă, fiule, și nu fi zăbavnic la ureche. Scoală-te, căci ți-ai părăsit omul cel bătrân, ca vulturul. Teme-te de Dumnezeu în toate faptele tale și slăvește-L pe Dumnezeu prin fapte bune, știind că orice om care nu este plăcut lui Dumnezeu este fiu al pierzării. El va intra în groapa iadului.

O, îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, care susține pe oricine, care dorește ca oricine a devenit păcătos să fie mântuit. Dar nimeni nu-l va împiedica să facă ce vrea El. Căci cine este mai puternic decât El ca să-l împiedice? Căci El este Cel ce atinge pământul, făcându-l să tremure și făcând munții să fumege. El este Cel ce a adunat marea cea mare ca într-o urcioară și a măsurat toate apele în balanța Sa. O, o mână a Domnului a făcut toate acestea. Căci această mână a Tatălui este Hristos și face toate lucrurile. Prin ea au venit la ființă toate lucrurile, deoarece a devenit mama tuturor lucrurilor. Căci El este pururea fiul Tatălui. Gândiți-vă la aceasta despre Dumnezeu Atotputernicul, care există pururea. El nu ar fi pururea rege, dacă nu L-ar fi jertfit pe Fiul divin. Căci totul locuiește în Dumnezeu, care a venit la ființă prin Cuvânt, adică Fiul, ca chip al Tatălui. Căci Dumnezeu este aproape și nu este departe. Fiecare hotar al divinului este casa lui Dumnezeu. Dacă divinul este de acord cu tine în vreo parte, să știi că întregul divin este de acord cu tine. Totuși, acest divin nu este de acord cu nimic rău. Căci aceasta este cea care îl învață pe fiecare om ce este binele. Aceasta este ceea ce Dumnezeu a dat neamului omenesc, pentru ca din acest motiv fiecare

om să poată fi ales în fața tuturor îngerilor și arhanghelilor. Căci Dumnezeu nu are nevoie să pună pe nimeni la încercare. El știe totul înainte să se întâmple și cunoaște secretele inimii. Dar ele (gândurile secrete) sunt toate evidente și neînsemnate înaintea Lui. Nimeni să nu spună că Dumnezeu este ignorant! Căci este o nelegiuire să-L pui pe creatorul oricărei făpturi în ignoranță. Căci chiar și ceea ce este în întuneric este înaintea Lui ca în lumină. Așadar, nu este nimic ascuns afară de Dumnezeu singur. Și El este descoperit tuturor și, în același timp, foarte ascuns. Dar El Se descoperă, deoarece Dumnezeu știe totul. Chiar dacă nu vor să spună aceasta, vor fi convinși de inimile lor. Este ascuns pentru că nimeni nu înțelege ce este al lui Dumnezeu. Căci este de neînțeles și de neînțeles să cunoști providența lui Dumnezeu. Dimpotrivă, este greu de înțeles și greu de găsit pe Hristos. Căci El este cel care locuiește în orice loc și, în același timp, în niciun loc. Căci nimeni care vrea să-L cunoască pe Dumnezeu așa cum există, nici pe Hristos, nici pe Duhul, nici corul îngerilor, nici pe arhangheli și tronurile duhurilor, nici stăpânirile sublimele, nici mintea măreață.

Dacă nu te cunoști pe tine însuți, nu-i poți cunoaște pe ei. Deschide-ți ușa ca să poți ști ce se întâmplă. Bate la tine însuți ca să ți se deschidă Cuvântul. Căci el este regele credinței și sabia ascuțită care s-a făcut totul pentru toți, pentru că dorește să aibă milă de toți.

Fiule, pregătește-te să-L părăsești pe stăpânitorul lumii întunericului și al unui aer plin de putere. Și dacă îl ai pe Hristos, vei birui întreaga lume. Ceea ce descoperi pentru tine, vei descoperi. Unde vei bate pentru tine, vei bate, aducându-ți folos. Adu-ți folos, fiule, nu merge pe acele cărări unde nu este niciun folos.

Fiul meu, curăță-te mai întâi de viața exterioară, ca să-ți poți curăța și pe cea interioară. Și nu fi ca negustorii Cuvântului lui Dumnezeu. Verifică fiecare cuvânt înainte de a-l rosti. Nu căuta să dobândești onoruri care nu au putere și aroganță care te duce la pieire.

Ia la tine înțelepciunea lui Hristos, îndelung răbdătoare și blândă, și păzește-o, fiule, care știi că calea lui Dumnezeu este întotdeauna de folos.

Isus Hristos Dumnezeu Fiul Mântuitorul (ICHTYUS). O minune inexplicabilă.